

fiatlicarum, & in clauium contemptum. Idcirco propter præmissa & alia plura, præ-
 fatum Ioannem Hufz hæreticum fuisse & esse hæc sancta synodus pronunciat, &
 tanquam hæreticum iudicandum & condemnandum fore iudicat, & cõdemnat per
 præfentes: dictamq; appellatione, tanquam iniuriosam & scandalosam & illusoriam
 iurisdictionis ecclesiasticæ reprobando, ipsumq; Ioannem Hufz populum Christia-
 num, maxime in regno Bohemiæ, in prædicationibus suis publicis & scripturis per
 eum compilatis, seduxisse, ac eiusdem populi Christiani non ueracem prædicato-
 rem euangelij Christi secundum expositionem sanctorum doctorum, sed fuisse uer-
 us seductorem uerum, quia per ea quæ hæc sacrosancta synodus uidit & audiuit, cog-
 nouit eundem Ioannem Hufz pertinacem & incorrigibilem, & adeo talem, qd non
 cupiebat ad gremium sanctæ matris ecclesiæ redire, neque hæreses & errores per
 eum publice defensatos & prædicatos, uelle abiurare. Idcirco hoc sacrum concilium
 Constantiense eundem Ioannem Hufz ab ordine sacerdotali & alijs ordinibus quib-
 us existit insignitus, deponendum & degradandum fore declarat, & decernit, com-
 mittens nihilominus reuerendis in Christo patribus archiepiscopo Mediolanensi,
 Feltrensi, Aftensi, Alexadrino, Bagarensi & Vaurensi episcopis, ut in præsentia huius
 sacrosanctæ synodi dictam degradationem, secundum quod ordo iuris requirit, E
 debite exequantur. Hæc sancta synodus Constantiensis Ioannem Hufz, attento
 quod ecclesia dei non habeat ultra quid agere ualeat, iudicio seculari relinquere, &
 ipsum curiæ seculari relinquendum fore decernit.

ARTICVLI DAMNATI IOANNIS HVSZ,
 DE QVIBVS SVpra FIT MENTIO.

- I. Vnica est sancta uniuersalis ecclesia, quæ est prædestinatorum uniuersitas, & in-
 fra sequitur: Vniuersalis sancta ecclesia tantum est una, sicut tantum est numerus unus
 omnium prædestinatorum.
- II. Paulus nunquam fuit membrum diaboli, licet fecerit actus quosdam actibus ecc-
 lesiæ malignantiæ conformes.
- III. Præfati non sunt partes ecclesiæ, cum nulla pars eius ab ea finaliter excideret, eo qd
 prædestinationis charitas quæ ipsam ligat, non excidit.
- II. Cor. 13. c.
 III.
 V. Duæ naturæ diuinitas & humanitas, sunt unus Christus.
- Præfatus & si aliquando sit in gratia secundum præsentem iustitiam, tamen nunq-
 quam est pars sanctæ ecclesiæ: & prædestinatus semper manet membrum ecclesiæ,
 licet aliquando excidat à gratia aduenticia, sed non à gratia prædestinationis.
- VI. Sumendo ecclesiam pro conuocatione prædestinatorum, siue sint in gratia, siue non
 secundum præsentem iustitiam, isto modo ecclesia est articulus fidei.
- VII. Petrus non fuit, nec est caput ecclesiæ sanctæ catholicæ.
- VIII. Sacerdotes quomodolibet criminose uiuentes, sacerdotij polluant potestatem, &
 sicut filij infideles sentiunt infideliter de septem sacramentis ecclesiæ, de clauibus,
 officijs, censuris, moribus, ceremonijs & sacris rebus ecclesiæ, ueneratione reliquia-
 rum, indulgentijs, & ordinibus.
- IX. Papalis dignitas à Cæsare inoleuit, & papæ præfectio & institutio à Cæsaris po-
 tentia emanauit.
- X. Nullus sine reuelatione assereret rationabiliter de se uel de alio, quod esset caput
 particularis sanctæ ecclesiæ, nec Romanus pontifex est caput Romanæ ecclesiæ.
- XI. Non oportet credere, quod iste quicumque est particularis Romanus pontifex,
 sit caput cuiuscunque particularis ecclesiæ sanctæ, nisi deus eum prædestinauerit.
- XII. Nemo gerit uicem CHRISTI uel Petri, nisi sequatur eum in moribus, cum
 nulla